

Zkušební reprobednička -

šikovná pomůcka při hraní si se zesilovači

Napsal/a: Žirafka

Datum zveřejnění: : 13. 08. 2020 v 10:23

Po delší době se opět setkáváme nad řádky technického článku. Ta delší doba byla proto, že v posledních měsících jsem neměla na bastlení tolik času, kolik bych si přála. A když se nějaký čas podařilo vyšetřit, tak pak zase nebyl čas o tom i něco napsat. V podstatě od poloviny března, kdy byl vyhlášen nouzový stav, chodím do práce dopoledne, vracím se večer a tak ten čas skutečně nemám.

Nicméně teďka (srpen 2020) jsem již podruhé v karanténě a tak se pokusím alespoň trochu dohnat nějaké resty. Dnešní článek budiž toho příslibem 😊 Tato věc není přístroj ale spíše „udělátor“, každopádně je to velice užitečná pomůcka kterou jsem chtěla již delší dobu, ale pořád nějak nebyl čas. Až letos se to konečně povedlo.

Dost často potřebuji nějaký audiovýstup, ať již při opravách nebo při stavbě něčeho nového. A nebo i jen tak při hraní si. Řešila jsem to buď velikou bednou, jež je ale poněkud nepraktická, nebo jen tak volně připojeným reproduktorem. Což je nepraktické ještě více. Tak jsem se jednoho dne rozhodla, posbírala jsem různé reproduktory, které jsem v šuplíku našla, a dala je do jedné krabičky společně se zdírkami. Pak to všechno propojila a bylo hotovo. Elektricky je zapojení velmi prosté, prostě jen propojené zdířky a reproduktory, mechanická konstrukce byla o dost náročnější, ale myslím si, že se to povedlo také dobře.

Obr. 1 – hotová zkušební reprobedna.

Obr. 2 – vnitřek reprobedny.

Reproduktory jsem použila takové, jaké jsem měla. Jsou tam 4 i 8 ohmové, pak také 200 ohmové telefonní sluchátko a dva piezoměniče. Ty se také občas hodí a na panelu zbývalo ještě nějaké místo, takže nebyl problém je do krabičky dát.

Krabička je běžná plastová, koupená nevím už kde. Nepoužila jsem originální plastové nožičky, ale místo nich jsem dala samolepící měkké. Lépe to celé drží na stole i na případné jiné krabičce. Vruty, držící krabičku pohromadě, jsou původní, jen jsem pro ně zahloubila díry. Lépe to vypadá a hlavy vrutů nemohou nic poškrábat. Přední i zadní čelo jsem ke spodnímu dílu přilepila. Vyplatí se to, celá krabička se tím zpevní a méně pak drnčí. Já vím, není to přeci HiFi bedna, ale i tak je drnčení příjemné.

Obr. 3 – pohled na vršek.

Obr. 4 – pohled na spodek.

Obr. 5 - detail nožičky a zahloubeného vrutu.

Sít otvorů jsem si nejprve narýsovala pomocí ostré měkké tužky přímo na krabičku a to zvenčí. Hlavně proto, že to bylo výrazně jednodušší než rýsovat zevnitř krabičky. Pak jsem vzala rýsovací jehlu a v místech budoucích otvorů si udělala malé důlky. Strojař jistě namítne, že se to dělá důlčíkem, a bude mít pravdu, ale krabička je z plastu a důlčík dělá moc velké důlky. Tou rýsovací jehlou to šlo krásně rukou. Pak jsem vzala milimetrový vrták a opatrně vyvrtala všechny díry. To vše pořád z venkovní strany. Potom jsem krabičku otočila a další vrtání probíhalo již ze strany vnitřní proti prkénku. To proto, že plast se má tendenci na místě začátku vrtání trhat a nevypadá to pak hezky. Takto jsou případná nehezka místa uvnitř a ničemu nevadí. Je velmi vhodné postupovat opatrně a postupně díry zvětšovat. Já jsem postupně použila tyto vrtáky: 1 mm, 2,5 mm a 3,2 mm. To samé pak i na spodním dílu krabičky. Jak jsem již říkala, mechanická část výroby byla to nejdelší a nejsložitější na tomto přístroji.

Když bylo všechno vyvrtané, tak jsem pomocí gumy smazala narýsovanou síť, krabičku zevnitř důkladně odmastila a přes otvory jsem nalepila kousek bílého plátna. Výborně se na to hodí průhledný Chemoprén. Je potřeba plátno napnout a přilepit, pokud možno, na co nejvíce místech. Když se někde nechá kousek nepřilepený, tak má tendenci na některých frekvencích drnčet. Vlastní zkušenost. Po zaschnutí lepidla jsem stejně přilepila reproduktory, a přední a zadní čelo, a celé to nechala dva dny schnout a tvrdnout. Nakonec zbývalo již jen reproduktory propojit se zdírkami a celou reprobodničku smontovat a začít používat.

No a to je pro tentokrát asi všechno, schéma zapojení sem nedávám, ono totiž vlastně není co na něj kreslit a každý si jistě dovede představit, jak by vypadalo.

Pokud si někdo tuto bedničku také postaví, tak mi tím udělá radost. A pokud ne, tak to vyjde třeba někdy příště.